

Φινεύς, ίνος (δ), gen. ep.
Ἀπολλώνιος Ροδίου 2.550 u.ö.
Ὀδυσσεύς Ἀργοναυτὴς 683
 ἴος.
 dat. Ἀπολλώνιος Ροδίου 2.550 ἡ
 acc. (2.277) ἡα,
 voc. (2.438) Φινῶ.

W. Pape:
 Wörterbuch der
 Griechischen
 Eigennamen
 Braunschweig
 1875

Von den alten wird der name erklärt mit: παρὰ τὸ ἴσι καὶ
 τὸ νοῦν φινεῖναι. Ετυμολογικὴ Λεξικὴ s.v.

Sohn des Agenor (oder des Phönix u. der Kassiopeia,
Phryniades in Σχολιαστὴς Ἀπολλωνίου Ροδίου 2.178,
Σύμφορος 959.

Ἀντίμαχος Περσέωνος Ροδίου Εὐφροῦ 16, od. der Posei-
 don
Ἀπολλόδοτος 1.9.21, od. der Velos.
Νόννος 3.296)

König zu Salmydessor in Thrazien (od. Parlagonien od. Ar-
 kadien, Σύμφορος u. Ἀντίμαχος a.a. O., Σχολιαστὴς Ἀπολλωνίου
Ροδίου 2.178, Stat. Theb. 8.255. Sen. zu Virg. Aen. 3.209)

Gemahl der Kleopatra und Vater des
Ozpirthes und Krambis (oder
Parthenios und Krambis, Σχολιαστὴς Ἀπολλωνίου Ροδίου 2.140,
Πλερίπορος u. Pandion s. Φινεΐδης
Ὀζυμβας u. Aspondos s. Σχολιαστὴς Ἰσοφοδίου Ant. 953.
Polymedes u. Kiptios, Ἀνθολογία ed. Tauchnitz Leipzig. 1829
 III. 4.) u.

Gemahl der Idäa (od. Eurytia, Σχολιαστὴς Ὀδυσσεύς 12.69

(ἀνελκόμενος)

2

ol. Eidothea. Σχολιαστὴς Σοφοκλέους a.a.O). und Vater der
Thynor und Mariandynor. Σχολιαστὴς Απολλωνίου Ροδίου
2. 140. 178), und

Paplagon (Εὐλάτιος. Διονύσιος Περικλείης: Orbis Descriptio
787. 793. Στίφανος Βυζάντιος. Παράλογα. Σίναγον)

Von den Göttern wegen der Blendung seiner Söhne durch
die Harpien gestraft. Αἰσχίλος. Εὐρυπίδης 50. - Απολλο-
νιος Ροδίος 2. 178-1135. 3. 555. 4. 254. Σχολιαστὴς

1. 212. 2. arg. - v. 140-780 ö., Ὀρφέως Ἀρχαία 674.

678. 683. Νόμος 2. 686. Ελλάνικος fr. 38. Απολλο-
νιος 3. 15.3. Στράβων 7.302. Πλούταρχος. De Vit. Aer. Al.

8. Selb. An. 36. Παννυκτίος 5. 17. 11. Παλαίφατος 23.

Λουκιανός Pro Imaginibus 20. Τίμω 18. disc. e. Her. l. Διά-
λογος Νυμφῶν 28. 1. Σοφίας Εμπειρίκος (ed. Bekker. Berl.

1842) adv. math. I. 262. Σχολιαστὴς Απολλωνίου

Ροδίου 2. 207. Περικλῆς 16. 2. 181. Μιχαὴλ Απολλοκλῆς (ed.
Leutsch. Gr. l. 1851) 18. 68. Σχολιαστὴς Πινδάρου Πύθια 13. 96.

Eudocia p. 416 Στίφανος Βυζάντιος s. Φίλιος. Φύλκος. Μο-
θός 19. Ὀβ. Ν. α. Μεταφορέτης 7.3 sq. A.A. l. 339. Val-
erius Flaccus 4. 425 ff. Appulej. Met. X. p. 706. Quid.

Sprichwörterl. sagte man: ὡς τοὺς Φινίους τὸν βίον ἐπὶ τῷ
καὶ τὸν ἀποβαλλόμενον τὰ ὄντα Μιχαὴλ Απολλοκλῆς a.a.O.

Απολλων (ed. Leutsch in Paroeniogr. Gr. P. II) 56. 15. 575.

Nach ihm biwo eine Insel in Pontus ἡ Φινίους νῆσος.

Σχολιαστὴς Απολλωνίου Ροδίου 2. 347

Er diente oft der dramat. darstellung zum gegenstand,
so gab es einen ph. von Aeschylus (Αἰολαίος 10. 421. f.)

einen von Sophocles. (Αἰολαίος 3. 119e.

Ὁμήριος s. ἀπνικτίζαν, ἀρτίαν, καταρτίαν. und
(ἀποδοτῆς)

einen Φινεύς δούκας von ebendens. Ηρόδοτος s. ἀχάμης,
und eine Kom. des Theopomp. (Αθήναιος 14. 649)
Vgl. Φινεύς u. Φινύς (Φινύδης Αἰνείας), die phineischen
Gestalten in Thrakien bei Salmydessus. Εὐριπίδης: Τροίηνη
v. 1632 Τυρταίος 422.

Φινεύς u. Πατρων. zu Φινύς, w. f. ein Sohn der Phineus
Σουΐδας s. v.

In Plut. Φινύδαί, ων (οἱ) die Söhne der Phineus und der
Kleopatra, Plezippus und Pandion, von Vater geblen-
der, Σοφοκλῆς Ant. 971. Αἰσώπου Σινδύων 4. 44.
Timocl. bei Ath. 6. 223. c, Εὐριπίδης 124. 19. Ηρόδοτος
u. κρηνα, auch gegenstand dram. Darstell. Arist.
Poet. 16 u. Titel einer Werke der milet. Dichter
Timotheos. Σουΐδας s. Τίμειος.

v. 675

Κλειοπάρα. T. der Boreas, Gem. der Phineus Απολλόδοτος
3. 15. 2. 3. Αἰσώπου Σινδύων 5. 43. Anth. ep. III. 4.
Ascl. in Σχολιαστικῶν Οἰωνοῖς 12. 69. Διον. u. Σχολια-
στικῶν Απολλωνίου Ροδίου 2. 207.

v. 10

Αρχίμω. S. der Phineus. Br. der Arsinos. Απολλόδο-
τος 3. 7. 6.